

працює когнітивний менеджмент. Орієнтир на інновації забезпечує зростання адаптаційних можливостей організації, підвищує її шанси на виживання в складних умовах сучасного ринку праці.

Таким чином, когнітивний менеджмент – не самостійна активність окремої особистості, а невід'ємна частина інноваційного менеджменту будь-якої організації. Для успішної реалізації когнітивного менеджменту необхідні: розвинута технологічна інфраструктура, що дозволяє за допомогою ефективної системи комунікації ефективно переносити знання; висока організаційна культура, яка сприяє переносу знання від одного працівника чи підрозділу до іншого та неперервне кваліфікаційне навчання персоналу.

Список використаних джерел:

1. Холден, Н. Дж. Кросс-культурний менеджмент. Концепция когнитивного менеджмента [текст]: пер. с англ. / Н. Дж. Холден; под ред. проф. Б. Л. Еремина. - М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2005. – 384 с.

УДК 330.322

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

А.Г. Дяченко, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Інвестиції – це вкладання капіталу з метою подальшого його збільшення. Приріст капіталу в результаті його інвестування є компенсацією за ризик втрат від інфляції та неодержання процентів від банківських вкладень капіталу.

Законом України «Про інвестиційну діяльність» інвестиції визначаються як усі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, у результаті якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект [1]. Слід звернути увагу, що інвестиції спрямовуються не тільки на створення прибутку

(доходу) або досягнення соціального ефекту, а і на інші форми забезпечення розвитку і підвищення ринкової вартості підприємства, що знаходить відбиття у зростанні суми вкладеного капіталу.

Інвестиції, у першу чергу реальні інвестиції, грають винятково важливу роль в економіці країни і будь-якого підприємства, тому що вони виступають основою для:

- систематичного відновлення основних виробничих фондів підприємства і здійснення політики розширеного відтворення;
- прискорення НТП і поліпшення якості продукції;
- структурної перебудови суспільного виробництва і збалансованого розвитку всіх галузей народного господарства;
- створення необхідної сировинної бази промисловості;
- вирішення чи пом'якшення проблеми безробіття [2].

Основою метою інвестиційної діяльності підприємства є забезпечення найбільш ефективних шляхів розширення активів підприємства з позицій перспектив його розвитку й збільшення його ринкової вартості. З урахуванням цього зміст інвестиційної діяльності підприємства можна сформулювати таким чином: він являє собою частину загальної фінансової стратегії, що полягає у виборі та реалізації найбільш ефективних шляхів розширення обсягів активів підприємства для забезпечення основних напрямків його розвитку.

В умовах нестабільної економіки основними задачами в процесі управління інвестиційною діяльністю підприємства є: пошук інвестиційних ресурсів, які необхідні для розвитку підприємства і здійснення серйозних інвестиційних проектів, використання наявного на підприємстві потенціалу інвестиційних ресурсів, інвестування проектів, що дають найбільшу віддачу з урахуванням пріоритетних напрямів розвитку економіки країни.

Важливо відмітити, що в Україні створено певні організаційно-правові передумови для залучення та ефективного використання іноземних інвестицій. Згідно з законодавством для всіх іноземних інвесторів на території України встановлено національний режим інвестиційної діяльності. В Україні було сформовано 11 спеціальних (вільних) економічних зон і 9 територій пріоритетного розвитку із спеціальним режимом

інвестиційної діяльності, в яких для інвесторів передбачалася низка пільг.

Іноземним інвесторам були надані певні гарантії з боку держави, а саме: зарубіжні інвестиції не підлягають націоналізації; іноземним інвесторам гарантується безперешкодний переказ за кордон прибутків; вони мають право на відшкодування збитків, у тому числі за упущену вигоду і моральну шкоду, які були їм завдані внаслідок дій, бездіяльності або неналежного виконання державними органами чи посадовими особами обов'язків, передбачених законодавством щодо іноземних інвесторів; у разі припинення діяльності гарантується повернення інвестиції в натуральній формі або у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів з цих інвестицій у грошовій або товарній формі. Однак сам механізм здійснення державних гарантій поки що не відпрацьовано.

Виходячи з вищенаведеного можна зробити висновок, що система управління інвестиційною діяльністю підприємства є частиною загальної системи управління підприємством і включає розробку напрямів діяльності підприємства в частині інвестиційної, що орієнтована на збільшення прибутку, за рахунок довгострокових вкладення капіталів, призначених для створення, розміщення, реконструкції, модернізації, технічного переозброєння підприємства.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. N 1560-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
2. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 376 с.

УДК 330.2

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

О.С. Жила, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА